

17. De mogelijkheid het lijden van het oordeel te ontvluchten

God biedt de mogelijkheid aan het laatste wee van de laatste dagen te ontkomen.

A. Voor Gods kinderen

Woorden van Jezus tot zijn discipelen, toen Hij met hen sprak over toekomstige gebeurtenissen, wekken de indruk dat zijn trouwe volgelingen niet zullen hoeven lijden in het laatste heftige wee vlak voor en bij zijn verschijning in heerlijkheid voor de ogen van de wereld, waarover Hij zei:

“En er zullen tekenen zijn in zon, maan en sterren, en op de aarde benauwdheid onder de volken, in radeloosheid vanwege het bulderen van zee en golven. En het hart van de mensen zal bezwijken van vrees en verwachting van de dingen die de wereld zullen overkomen, want de krachten van de hemelen zullen heftig bewogen worden. En dan zullen zij de Zoon des mensen zien komen in een wolk, met grote kracht en heerlijkheid. Wanneer nu deze dingen beginnen te geschieden, kijk dan omhoog en hef uw hoofd op, omdat uw verlossing nabij is.” (Luk 21:25-27)

Want Hij riep hen op waakzaam te zijn, en te bidden hieraan te ontkomen door tot Hem geroepen te worden om voor altijd bij Hem te mogen zijn. Let op: dit is niet de zogenaamde ‘opname van de gemeente’ die sommigen prediken, want die kent de Schrift niet, maar de roeping tot Christus’ rechterstoel bij zijn komst naar de aarde:

“Wees op uw hoede dat uw hart niet op enig moment bezwaard wordt door roes en dronkenschap en door zorgen over de alledaagse dingen, en dat die dag u niet onverwachts overkomt. Want als een strik zal hij komen over allen die op het hele aardoppervlak wonen. Waak dan te allen tijde en bid dat u waardig geacht zult worden om al die dingen die gebeuren zullen, te ontvluchten, en om te kunnen bestaan voor de Zoon des mensen.” (vzn 34-36)

Het teken dat Jezus hen voor deze toekomstige ontvluchting gaf, was in hun tijd de mogelijkheid Jeruzalem vóór haar verwoesting in het jaar 70 te ontvluchten (vs. 21).

B. Voor de mensen in de wereld

De verwoesting van de stad Jeruzalem in het jaar 70, als het centrum van het ongelovige Jodendom, heeft zijn parallel in de verwoesting van de symbolische stad ‘Babylon’ in de eindtijd, waarover het boek Openbaring spreekt. Dit is de menselijke samenleving die van God de Schepper niet wil weten en bestaat uit mensen die zichzelf als god beschouwen – de eindfase van de wens van de eerste mens als God te willen zijn. Maar zoals God Zijn kinderen de mogelijkheid gaf Jeruzalem in het jaar 70 te ontvluchten, en geeft het toekomstig eindoordeel te ontvluchten, zo geeft Hij ook de mensen de mogelijkheid het oordeel te ontvluchten. Dit heeft echter een andere parallel: de ark van Noach.

Toen de goddeloosheid en het geweld sterk toenamen, velde God Zijn oordeel en besloot een eind te maken aan de wereld van die tijd. Dit deed Hij echter niet plotseling, zonder enige waarschuwing. De rechtvaardige Noach moest optreden als “prediker van de gerechtigheid” (2 Pet 2:5). Dat deed hij niet in een opwekkingstournee, of door ‘op de kansel te klimmen’, maar door – als zichtbaar teken van wat de wereld stond te wachten; en, zoals we tegenwoordig zeggen, ‘een beeld zegt meer dan duizend woorden’ – in opdracht van God een ark te bouwen. Een enorm vaartuig waarin hij met zijn gezin, en van alle vogels en landdieren enkele exemplaren, de watermassa, die God over de wereld ging brengen om haar te zuiveren van alle kwaad, zou kunnen ontvluchten. Maar die ark was zo groot, dat daar mensen die zich zouden bekeren bij zouden kunnen. Tijdens de bouw beantwoordde hij de vragen van de kijkers, en nodigde hen uit straks met hem in die ark te gaan. Maar het tragische is dat niemand de uitnodiging aannam, en zij daarom allen verdronken.

De 'ark' voor deze wereld is Jezus Christus. Geloof en geloofsgehoorzaamheid in Hem zal mensen redden uit het eindoordeel. Gods kinderen hebben de stap al genomen, en zijn als het ware uit de wereld de ark binnen gegaan om door Hem gered te worden. Petrus schrijft daarover:

"Zoals God in Zijn geduld (nog) eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen, behoudt nu ook ons het tegenbeeld daarvan, de doop." (1 Pet 3:20,21 – zo weergegeven dat de strekking van wat Petrus wil zeggen duidelijk wordt)

De 'verstandigen' luisteren naar de stem van Gods predikers van de gerechtigheid in de Schrift, en doen wat de apostelen de Joden in Jeruzalem aanraadden: "Laat u behouden uit dit verkeerde geslacht" (Hand 2:40). Het schokkende is dat het merendeel van de mensen liever pijn en ellende lijdt, dan erkent dat er een God is. Paulus legt de kern van het probleem bloot in Romeinen 1:18-25:

"Want de toorn van God wordt geopenbaard vanuit de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de mensen, die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken, omdat wat van God gekend kan worden, hun bekend is. God Zelf heeft het hun immers geopenbaard. Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, (namelijk) én Zijn eeuwige kracht en (Zijn) Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn. Want zij hebben, hoewel zij God kennen, (Hem) niet als God verheerlijkt of gedankt, maar zij zijn ver dwaasd in hun overwegingen en hun onverstandig hart is verduisterd. Terwijl zij zich uitgaven voor wijzen, zijn zij dwaas geworden ... Zij hebben de waarheid van God vervangen door de leugen, en het schepsel vereerd en gediend boven de Schepper, Die te prijzen is tot in eeuwigheid. Amen."

Dat zijn harde woorden, maar de waarheid ervan wordt pijnlijk duidelijk als we de voorzegde reactie zien op Gods oordelen, en het lijden die zij met zich brengen. De mensen zullen in de laatste dagen net zo hardnekkig zijn als de Farao van Egypte, die de Israëlieten niet wilde laten vertrekken, ondanks dat het land door Gods plagen volledig verwoest werd, en uiteindelijk de oorzaak werd van het onvoorstelbare lijden over hemzelf en zijn volk door de dood van alle eerstgeborenen.

In Openbaring 9 wordt verteld over de dood van een derde van de mensen (vers 18). Maar ondanks de vreselijke ellende daarvan willen de mensen die gespaard blijven daar niet de hand van God in zien. De 'plaag' is weer voorbij, en zij willen de les niet leren en zich niet tot God bekeren. Zij gaan over tot de orde van de dag, gaan door met wat zij altijd deden. (Zie Jezus' woorden over de tijd van Noach vóór de zondvloed en van Lot vóór de verwoesting van Sodom en Gomorra in Lucas 17:26-30 "En zoals het gebeurde in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen. Zij aten, zij dronken, zij namen ten huwelijk en zij werden ten huwelijk gegeven tot op de dag waarop Noach de ark binnenging en de zondvloed kwam en hen allen om deed komen ..." enzovoorts.):

"En de overige mensen, die niet door deze plagen werden gedood, bekeerden zich niet van de werken van hun handen; zij bleven de demonen aanbidden en de gouden, zilveren, koperen, stenen en houten afgoden, die niet kunnen zien, horen of lopen. Ook bekeerden zij zich niet van hun moorden, hun tovenarij, hun ontucht en het plegen van diefstal." (Op 9:20,21 – demonen zijn de vermeende onzichtbare goden, en afgoden de zichtbare en tastbare)

In de tijd van de laatste zeven plagen is het nog erger, maar het resultaat is hetzelfde:

"En de vierde engel goot zijn schaal uit over de zon, en haar werd (macht) gegeven de mensen te verzengen met vuur. En de mensen werden verzengd door grote hitte. Maar zij lasterden de Naam van God, Die macht heeft over deze plagen, en zij bekeerden zich niet om Hem eer te geven. En de vijfde engel goot zijn schaal uit over de troon van het beest, en zijn koninkrijk werd verduisterd. En

zij beten op hun tong van pijn. En zij lasterden de God van de hemel vanwege hun pijn en vanwege hun zweren, maar zij bekeerden zich niet van hun werken.” (Op 16:8-11)

Nu zou u kunnen zeggen: 'als God Zijn oordelen over de mensheid brengt om hen tot inzicht te brengen zodat zij zich bekeren, en al weet dat zij dat toch niet doen, waarom doet Hij dat dan? Dat brengt dan toch onnodig nog meer lijden?

Het antwoord ligt weer in de weeën waar de schepping, en dus de mensheid, doorheen moet, zodat Gods ware kinderen de hun beloofde heerlijkheid in zullen gaan. Want de wereld moet weten tegen Wie zij ingaat, en dat zij de kinderen van de God van hemel en aarde tot de dood toe heeft vervolgd. Dat is de boodschap die als een rode draad door het boek Openbaring loopt.